

ബാപ്താദയുടെ ഹൃദയസിംഹാസനസ്ഥരാകുവാൻ

എല്ലാവർക്കും തുല്യാവകാശം

ഇന്ന് ജ്ഞാനഗംഗകളും ജ്ഞാനസാഗരവുമായുള്ള മിലനമേളയാണ്. ഈ മേളയിൽ എല്ലാ കുട്ടികളും ബാബയുമായുള്ള മിലനത്തിന്റെ അനുഭവം ചെയ്യുകയാണ്. ബാബയും ആത്മീയകുട്ടികളെ കണ്ട് ഹർഷിതനാവുകയാണ്, കുട്ടികളും ആത്മീയഅച്ഛനുമായി ചേർന്ന് ഹർഷിതരാവുകയാണ്, കാരണം കല്പ-കല്പത്തെ പരിചയമാണ്. ഇവിടെ ആത്മാവ് തന്റെ ബുദ്ധിയോഗം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കുകയാണ് ഞാനും ആ കല്പം മൂന്ന്പത്തെ ആത്മാവാണ്, ഞാൻ അതേ അച്ഛനെ വീണ്ടും നേടിയിരിക്കുകയാണ്. അപ്പോള് അതേ ആനന്ദത്തിന്റെയും സുഖത്തിന്റെയും പ്രേമത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ഊഞ്ഞാലിൽ ആടുന്ന അനുഭവമുണ്ടാകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള അനുഭവങ്ങള് കല്പം മൂന്ന്പത്തെ കുട്ടികള് വീണ്ടും അറിയുകയാണ്. ആ പഴയ പരിചയം സ്മൃതിയില് ഉണർന്നു. അപ്രകാരമുള്ള സ്മൃതിസ്വരൂപ സ്നേഹികളായ ആത്മാക്കള് ഈ സ്നേഹ സാഗരത്തില് ലയിച്ച് ലവ്വിനായിരിക്കുന്നു, അവർക്കു മാത്രമേ ഈ വിശേഷ അനുഭവം അറിയുവാൻ സാധിക്കൂ. എല്ലാ കുട്ടികളും തന്നെ സ്നേഹി ആത്മാക്കളാണ്, സ്നേഹത്തിന്റെ ശുദ്ധ സംബന്ധത്തിലാണ് ഇവിടം വരെ എത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നത്. എങ്കിലും സ്നേഹത്തില് പോലും യഥാക്രമമാണ്. ചിലർ സ്നേഹത്തില് ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കളാണ്. ചിലർ മിലനം ആഘോഷിക്കുന്നതിന്റെ അനുഭവം യഥാശക്തി അറിഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ചിലർ ഈ ആത്മീയ മിലന മേളയുടെ ആനന്ദം മനസ്സിലാക്കുന്നു, മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രയത്നിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും എല്ലാവരെയും സ്നേഹി ആത്മാക്കള് എന്നു പറയാം. സ്നേഹ സംബന്ധത്തിന്റെ ആധാരത്തില് മുന്നോട്ടു പോയി ലയിച്ചിരിക്കുന്ന സ്വരൂപത്തില് വരെ എത്തിച്ചേരാം. മനസ്സിലാക്കല് സമാപ്തമാക്കി ലയിക്കുന്ന അനുഭവം ഉണ്ടാവുക തന്നെ ചെയ്യും. ലയിക്കുന്ന ആത്മാക്കള് സമാനരായ ആത്മാക്കളാണ്. സമാനമാകുക എന്നാലർത്ഥം സ്നേഹത്തില് ലയിക്കുക. അപ്പോള് എത്രത്തോളം ബാപ്തസമാനായി എന്ന് സ്വയത്തെ പരിശോധിക്കുവാൻ സാധിക്കുമല്ലോ. ബാബയുടെ സങ്കല്പങ്ങള് എന്താണ്? ലവ്വിന് ആത്മാവായ എനിക്ക് ആ സങ്കല്പങ്ങള്ക്കു സമാനമായ സങ്കല്പങ്ങളാണോ ഉള്ളത്? വാക്കുകളും കർമ്മവും സേവനവും സംബന്ധവും എല്ലാം ബാപ്തസമാനമായി മാറിയോ? ഇപ്പോഴും വലുതായ അന്തരമാണോ ഉള്ളത്, അതോ കുറച്ചു അന്തരമാണോ ഉള്ളത്? അന്തരം ഇല്ലാതാകലാണ് ഋമന്ദനാ ഭവഭ മഹാമന്ത്രം. ഈ മഹാമന്ത്രത്തെ ഓരോ സങ്കല്പത്തിലും ഓരോ സെക്കന്റിലും സ്വരൂപത്തില് കൊണ്ടു വരണം, അങ്ങനെയാകുമ്പോഴാണ് സമാന ആത്മാക്കള് അഥവാ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ആത്മാക്കള് എന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുക. പരിധിയില്ലാത്ത ബാബക്കു പരിധിയില്ലാത്ത സങ്കല്പങ്ങളാണുള്ളത്- എല്ലാ കുട്ടികളും ബാപ്തസമാനാകണം. അല്ലാതെ ഞാൻ ഗുരുവാകണം ഇവരെല്ലാം ശിഷ്യരാകണം എന്നല്ല, ബാപ്തസമാനമായി മാറി ബാബയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരാകണം എന്നാണ്. ഇവിടെ ഗദ്ദിയിലിരിക്കുന്നവരാകണമെന്നില്ല. അത് ഒന്നോ രണ്ടോ പേര് ആകുമായിരിക്കും, പക്ഷെ പരിധിയില്ലാത്ത ബാബ പരിധിയില്ലാത്ത ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരാക്കിയാണ് മാറ്റുന്നത്. എല്ലാ കുട്ടികളും അതിനു അധികാരികളായി മാറുന്നു. എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയുള്ള സുവർണ്ണാവസരമാണ്. ആദിയില് വരുന്നവരായിരിക്കാം, മദ്ധ്യത്തില് വരുന്നവരായിരിക്കാം, ഇപ്പോള് വരുന്നവരായിരിക്കാം, ആർക്കായാലും പൂർണ്ണ അധികാരമുണ്ട്. സമാനമാകുക എന്നാലർത്ഥം ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരാകുക എന്നാണ്. പുറകെ വരുന്നവർക്ക് മുന്നില് പോകാനാവില്ല എന്നു വിചാരിക്കരുത്. ആർക്കു വേണമെങ്കിലും മുന്നില് പോകാം, കാരണം ഇത് പരിധിയില്ലാത്ത സമ്പത്താണ്. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം വന്നവർ എടുത്തു തീർത്തു എന്നു വിചാരിക്കരുത്. അത്രയും അളവറ്റ സമ്പത്താണ്, ഇനിയും എടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കില് എടുക്കൂ. എന്നാല് എടുക്കുന്നവർക്കനുസരിച്ചിരിക്കും അധികാരം, എന്തുകൊണ്ടെന്നാല് അധികാരം എടുക്കുന്നതിനോടൊപ്പം അധീനതയുടെ സംസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടി വരും. ഒന്നും തന്നെയില്ല, കേവലം അധീനത മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നിട്ടും ഉപേക്ഷിക്കുന്ന കാര്യം വരുമ്പോള് തന്റെ ദുർബ്ബലത കാരണം ഈ കാര്യത്തില് പുറകോട്ടു പോവുകയും, എന്നിട്ട് വിട്ടു പോകുന്നില്ല എന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംസ്കാരം വിട്ടു പോകുന്നില്ല, സംസ്കാരത്തെ പഴി പറയുന്നു. പക്ഷെ സ്വയം അതിനെ വിടാത്തതാണ്. ചൈതന്യ ശക്തിശാലി സ്വയം ആത്മാവാണോ അതോ സംസ്കാരമാണോ? സംസ്കാരം ആത്മാവിനെ ധാരണ ചെയ്തോ അതോ ആത്മാവ് സംസ്കാരത്തെ ധാരണ ചെയ്തോ? ആത്മാവിന്റെ ചൈതന്യ ശക്തി സംസ്കാരമാണോ സംസ്കാരത്തിന്റെ ശക്തി ആത്മാവാണോ? ധാരണ ചെയ്യുന്നത് ആത്മാവാണെങ്കില് വിട്ടു കളയേണ്ടതും ആത്മാവാണ്. അല്ലാതെ സംസ്കാരം സ്വയം വിട്ടു പോകില്ല. പിന്നെ പല വിധ പേരുകള് കൊടുക്കും- സംസ്കാരമാണ്, സ്വഭാവമാണ്, പ്രകൃതമാണ് എന്നൊക്കെ. പക്ഷെ ഇത് പറയുന്ന ശക്തി ഏതാണ്? സ്വഭാവമാണോ സംസാരിക്കുന്നത് അതോ ആത്മാവാണോ സംസാരിക്കുന്നത്? അപ്പോള് അധികാരിയാണോ, അടിമയാണോ? അധികാരത്തെ അതായത് സമ്പത്തിനെ ധാരണ ചെയ്യുവാനുള്ള പരിധിയില്ലാത്ത അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും യഥാശക്തി

എടുക്കുന്നവരായി മാറുന്നു. അതിന്റെ കാരണമെന്തായിരിക്കും? പറയുന്നത് - എന്റെ സ്വഭാവം, എന്റെ സംസ്കാരം, എന്റെ പ്രകൃതം എന്നാൽ എന്റെ എന്നു പറയുമ്പോഴും അധികാരമൊട്ടില്ല താനും. എന്റെയാണെങ്കിൽ ഞാനല്ലേ അധികാരി. അധികാരിക്ക് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ചെയ്യാനാവില്ല എന്നോ, പരിവർത്തനപ്പെടുത്താനാവില്ല എന്നോ, അധികാരം പ്രയോഗിക്കുവാനാവില്ല എന്നോ. എങ്കിൽ അതിനെ എന്തു പറയും? അങ്ങനെയുള്ള ദുർബ്ബല ആത്മാവിനെ അധികാരി എന്നു പറയുമോ? അതുകൊണ്ട് തുറന്ന അവസരം ലഭിച്ചിട്ടും, ബാബ യഥാക്രമമല്ല കൊടുത്തത്, പക്ഷെ സ്വയം അങ്ങനെ ആക്കി തീർത്തു. ബാബയുടെ ഹൃദയ സിംഹാസനം അത്രയും വലുതും പരിധിയില്ലാത്തതുമാണ്, അതിൽ വിശ്വത്തിലെ മുഴുവൻ ആത്മാക്കളെയും ഇരുത്തുവാൻ സാധിക്കും. അത്രയും വിരാട സ്വരൂപമാണ്, പക്ഷെ അതിൽ കയറി ഇരിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യം എത്ര പേർക്കുണ്ട്. ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥരാകണമെങ്കിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ കച്ചവടം ചെയ്യേണ്ടി വരും, അതുകൊണ്ടാണ് ബാബക്ക് ഹൃദയം കവരുന്നവൻ എന്നു പേരുള്ളത്. ഹൃദയം എടുക്കുകയും ചെയ്യും കൊടുക്കുകയും ചെയ്യും. കച്ചവടത്തിന്റെ കാര്യം വരുമ്പോൾ അതിസാമർത്ഥ്യം കാണിക്കുന്നു. കച്ചവടം മുഴുവനായി ചെയ്തില്ല, കുറച്ചു ബാക്കി വയ്ക്കും, എന്നിട്ട് എന്തായിരിക്കും പറയുന്നത്? പതുക്കെ പതുക്കെ മുഴുവനായി തന്നു തീർക്കാം. കഷ്ണം കഷ്ണമായി കച്ചവടം ചെയ്യുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. ഒറ്റയടിക്ക് കച്ചവടം ഉറപ്പിക്കുന്നവർ ഒരാളുടെതായി തീരുന്നതു കാരണം ഏകരസത്തിലിരിക്കുന്നു, എല്ലാ കാര്യത്തിലും അവർ നമ്പർ വണ്ണാകുന്നു. ബാക്കി കുറേശ്ശേ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവർ ഒരു വള്ളത്തിൽ കാലു വയ്ക്കുന്നതിനു പകരം രണ്ടു വള്ളത്തിൽ കാലു വയ്ക്കുന്നതു കാരണം സദാ അവർ എന്തെങ്കിലുമെന്തെങ്കിലും ഉലച്ചിലുകളുടെ ഇളക്കത്തിലായിരിക്കും, ഏകരസത്തിലിരിക്കുവാൻ അവർക്കാവില്ല. കച്ചവടം ഉറപ്പിക്കണമെങ്കിൽ സെക്കന്റിൽ ഉറപ്പിക്കൂ. ഹൃദയം കഷ്ണം കഷ്ണമാക്കാതിരിക്കൂ. ഇന്ന് തന്നിൽ നിന്നും മാറ്റി ഹൃദയത്തെ ബാബയോട് ചേർത്തു, ഒരു കഷ്ണം കൊടുത്തു, അതായത് ഒരു ഭാഗം കൊടുത്തു. നാളെ ബന്ധുക്കളിൽ നിന്നും ഹൃദയത്തെ മാറ്റി ബാബക്കു കൊടുത്തു, രണ്ടാമത്തെ കഷ്ണം കൊടുത്തു, അതായത് രണ്ടു ഭാഗമായി, ഇങ്ങനെയായാൽ എന്തു സംഭവിക്കും? ബാബയുടെ സമ്പത്തിന്മേലുള്ള അധികാരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലും ഒരു കഷ്ണത്തിന്റെ അധികാരിയാകും. പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭവത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ സർവ്വ അനുഭൂതികളുടെ അനുഭവം അവർക്കുണ്ടാവില്ല. ചെറിയ തോതിൽ അനുഭവം കിട്ടുന്നതിലൂടെ സദാ സമ്പന്നരോ സദാ സന്തുഷ്ടരോ ആവില്ല, അതുകൊണ്ട് പല കുട്ടികളും ഇപ്പോഴും വർണ്ണിക്കുന്നത് - ഏതുപോലെ, എത്രമാത്രം ലഭിക്കണമോ അത്രയും ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നാണ്. ചിലർ പറയും പൂർണ്ണ അനുഭവം ലഭിക്കുന്നില്ല, കുറച്ചേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന്. മറ്റു ചിലർ പറയും അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട് പക്ഷെ സദാ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കച്ചവടം മുഴുവനായി ചെയ്തിട്ടില്ല, അതുകൊണ്ട് അനുഭവവും പൂർണ്ണമായി ലഭിക്കുന്നില്ല. ഒറ്റയടിക്ക് കച്ചവടം ഉറപ്പിക്കുവാനുള്ള സങ്കല്പം എടുത്തില്ല. ഇടയ്ക്കിടക്ക് സങ്കല്പിക്കുന്നതു കാരണം, അനുഭവവും ഇടയ്ക്കിടക്കാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. സദാ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ കച്ചവടം എത്ര ശ്രേഷ്ഠ പ്രാപ്തി നൽകുന്ന ഒന്നാണ്. അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഹൃദയത്തെ ഹൃദയരാമനായ ബാബക്കു കൊടുത്ത് ഹൃദയ സിംഹാസനത്തിൽ ആരാമത്തോടുകൂടി അധികാരം നേടുക. എന്നിട്ടും കച്ചവടം ചെയ്യുവാനുള്ള ധൈര്യമില്ല. അറിയാം, പറയുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്, പക്ഷെ ധൈര്യക്കുറവുള്ളവർക്ക് ഭാഗ്യം നേടാനാവില്ല. എളുപ്പം ചെയ്യാവുന്ന ഒരു കച്ചവടം അല്ലേ, അതോ ബുദ്ധിമുട്ടായി തോന്നുന്നുണ്ടോ? പറയുമ്പോൾ എല്ലാവരും പറയും എളുപ്പമാണെന്ന്. കർമ്മത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുമ്പോൾ ബുദ്ധിമുട്ടാക്കി തീർക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കൊടുക്കലേ, കൊടുക്കലല്ല. ഇരുമ്പു കൊടുത്ത് വജ്രം നേടുകയാണ്. അപ്പോൾ ഇത് കൊടുക്കലാണോ അതോ എടുക്കലാണോ? എടുക്കാനും ധൈര്യമില്ല എന്നാണോ? അതുകൊണ്ടാണ് പറഞ്ഞത് ബാബ എല്ലാവർക്കും ഒരുപോലെയാണ് കൊടുക്കുന്നത് പക്ഷെ ഈ തുറന്ന അവസരം എടുക്കുന്നതിൽ ക്രമം വരുന്നു. അവസരം എടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എടുക്കൂ, പിന്നീട് പറയുന്ന പരാതികള് കേൾക്കുന്നതല്ല - എനിക്കു ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു, പക്ഷെ ഇതായിരുന്നു കാരണം, ഞാൻ നേരത്തെ വന്നിരുന്നെങ്കിൽ വളരെ മുന്നിൽ പോകുമായിരുന്നു, പരിതസ്ഥിതികള് ഇങ്ങനെ അല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മുന്നിൽ പോകുമായിരുന്നു. ഈ പരാതികള് സ്വന്തം ദുർബ്ബലതകളാണ്. സ്വസ്ഥിതിക്കു മുന്നിൽ പരിതസ്ഥിതിക്കു ഒന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. വിഘ്നവിനാശകരുടെ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ തടസ്സമാകുവാൻ ഒരു വിഘ്നവും വരില്ല. സമയം കണക്കാക്കിയല്ല വേഗത തീരുമാനിക്കേണ്ടത്, രണ്ടു വർഷമായവർക്കു മുന്നിൽ പോകാം രണ്ടു മാസമായവർക്കു പോകാനാവില്ല - അങ്ങനെയൊരു കണക്കു തന്നെയില്ല. ഇവിടെ സെക്കന്റിലാണ് കച്ചവടം നടക്കുന്നത്. രണ്ടു മാസം എത്ര വലിയ കാലയളവാണ്. പക്ഷെ വന്ന അന്നു മുതൽ തീവ്രഗതിയുണ്ടോ, എങ്കിൽ സദാ തീവ്രഗതിയുള്ളവർക്കു അലസരായ ആത്മാക്കളെക്കാള് മുന്നിൽ പോകുവാൻ സാധിക്കും. അതുകൊണ്ട് വർത്തമാന സമയത്തിനും മാസ്റ്റർ സർവ്വശക്തിമാൻ ആത്മാക്കളെക്കും ഈ വരദാനമാണുള്ളത് - എന്താണോ അവരവർക്കു വേണ്ടി ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, എത്രമാത്രം മുന്നിൽ പോകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, എത്രമാത്രം അധികാരിയാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും സഹജമായി ആകുവാൻ സാധിക്കും. കാരണം വരദാനി സമയമാണ്. വരദാനി ബാബയുടെ വരദാനി ആത്മാക്കളാണ്. മനസ്സിലായോ വരദാനി ആകണമെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ആകൂ.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാല് വരദാനി സമയം സമാപ്തമാകും. പിന്നെ പരിശ്രമിച്ചാല് പോലും ഒന്നും നേടാനാവില്ല, അതുകൊണ്ട് നേടാനുള്ളതെല്ലാം ഇപ്പോള് നേടു. ചെയ്യാനുള്ളതെല്ലാം ഇപ്പോള് ചെയ്യൂ. ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല, എന്താണോ ചെയ്യാനുള്ളത്, ദൃഢനിശ്ചയത്തോടു കൂടി ചെയ്യൂ, സഫലത പ്രാപ്തമാക്കൂ. ശരി.

ഇപ്രകാരം സര്വ്വ അധികാരികള്ക്ക്, സെക്കന്റിലെ കച്ചവടം ഉറപ്പിക്കുന്നവര്ക്ക്, അതായത് എന്ത് ചിന്തിച്ചുവോ അത് ചെയ്യുന്നവര്ക്ക്, സദാ ധൈര്യവാന്മാരായ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കള്ക്ക്, സദാ അധികാരിയായി പരിവര്ത്തന ശക്തിയിലൂടെ ദുര്ബ്ബലതകളെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവര്ക്ക്, എന്ത് ശ്രേഷ്ഠ കര്മ്മമാണോ ചെയ്യുവാന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അത് ചെയ്യുന്നവര്ക്ക്, അങ്ങനെയുള്ള മാസ്റ്റര് സര്വ്വശക്തിമാന്, ഹൃദയ സിംഹാസനസ്ഥര്ക്ക്, അധികാരി കുട്ടികള്ക്ക് ബാപ്റ്റിസ്മത്തിന്റെ സന്ദേശ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

ടീച്ചേഴ്സിനൊപ്പം- സ്വയത്തെ സദാ സേവാധാരി എന്നു മനസ്സിലാക്കി സേവനത്തില് ഉപസ്ഥിതരായിരിക്കുകയാണോ? സേവനത്തിലുള്ള സഫലതയുടെ ആധാരം, വിശേഷമായി സേവാധാരിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത് എന്താണ്? അറിയാമോ? സേവാധാരി സദാ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് സഫലത ഉണ്ടാകണമെന്നാണ്. എന്നാല് സഫലതയുടെ ആധാരമെന്താണ്? ഇക്കാലത്ത് വിശേഷമായി ഏതു കാര്യത്തിലേക്കാണ് ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നത്? (ത്യാഗം) ത്യാഗമില്ലാതെ തപസ്വ സഫലമാകില്ല. അപ്പോള് സേവാധാരി എന്നാല് ത്യാഗമുര്ത്തിയുമാണ് തപസ്യാമുര്ത്തിയുമാണ്. തപസ്സ് എന്താണ് - ഒരേ ഒരു ബാബ രണ്ടാമതൊരാളില്ല - ഇതാണ് ഓരോ നിമിഷത്തെയും തപസ്സ്. ഇനി ത്യാഗമെന്താണ്? അതിനെക്കുറിച്ച് ധാരാളം കേള്പ്പിച്ചു, പക്ഷെ സാരരൂപത്തിലുള്ള സേവാധാരിയുടെ ത്യാഗമിതാണ്- സമയത്തിനനുസരിച്ച്, സമസ്തകള്ക്കനുസരിച്ച്, വ്യക്തികള്ക്കനുസരിച്ച് സ്വയത്തെ മോള്ഡ് (ഘാതരൂപാന്തരപ്പെടുത്തി) ചെയ്ത് സ്വമംഗളവും മറ്റുള്ളവരുടെ മംഗളവും ചെയ്ത് സദാ സരളമായിട്ടിരിക്കണം. പരിതസ്ഥിതികള്ക്കനുസരിച്ച് എന്നാലര്ത്ഥം ചിലപ്പോള് തന്റെ പേര് ത്യാഗം ചെയ്യേണ്ടി വരും, ചിലയിടത്ത് സംസ്കാരം, ചിലയിടത്ത് വ്യര്ത്ഥ സങ്കല്പങ്ങളുണ്ട്, ചിലയിടത്ത് സ്ഥൂല അല്പകാല സാധനങ്ങളുണ്ട് അപ്പോള് അതാത് പരിതസ്ഥിതിക്കും സമയത്തിനനുസരിച്ച് തന്റെ ശ്രേഷ്ഠ സ്ഥിതി ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കണം. എന്തു തന്നെ ത്യാഗം അതിനു വേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടി വന്നാലും ചെയ്യണം, സ്വയത്തെ മോള്ഡ് ചെയ്യുന്നതിനെയാണ് ത്യാഗമുര്ത്തി എന്നു പറയുന്നത്. ത്യാഗം, തപസ്സ് പിന്നെ സേവനം. ത്യാഗവും തപസ്സുമാണ് സഫലതയുടെ ആധാരം. അങ്ങനെയുള്ള ത്യാഗികളാകണം- ഞാന് ത്യാഗം ചെയ്തു എന്ന ത്യാഗത്തിന്റെയും അഭിമാനം വരരുത്. അങ്ങനെയൊരു സങ്കല്പം വന്നാല് പോലും അത് ത്യാഗമായില്ല.

സേവാധാരിയെന്നാല് മുതിര്ന്നവരുടെ നിര്ദ്ദേശങ്ങളെ പെട്ടെന്നു തന്നെ പ്രാവര്ത്തികമാക്കുന്നവര്. ലോക സംഗ്രഹാര്ത്ഥം നിര്ദ്ദേശങ്ങളുണ്ട് കിട്ടിയാല് പോലും ഞാനാണ് ശരിയെന്നു തെളിയിക്കരുത്. നിങ്ങളു ശരിയായിരിക്കാം പക്ഷെ ലോക സംഗ്രഹാര്ത്ഥം നിര്ദ്ദേശങ്ങളുണ്ട് ലഭിക്കുമ്പോള് സദാ ശരി, ഉത്തരവ് എന്നു പറയുന്നതാണ് സേവാധാരിയുടെ വിശേഷത. ഇത് തല കുനിക്കലല്ല, താഴ്ന്നു പോകലല്ല പക്ഷെ ഒന്നു കൂടി മുകളിലേക്കു ഉയരുകയാണ്. ചിലപ്പോഴൊക്കെ ചിലര് വിചാരിക്കുന്നത് - ഞാനല്ലേ ചെയ്തത് എന്നിട്ട് ഞാന് താഴ്ന്നു കൊടുക്കണോ, എന്റെ പേര് കുറഞ്ഞു പോകും, എന്റെ വ്യക്തിത്വം കുറഞ്ഞു പോകും പക്ഷെ അങ്ങനെയല്ല. മാനിക്കുക എന്നാലര്ത്ഥം മാനനീയനാവുക, മുതിര്ന്നവരെ ബഹുമാനിക്കുക എന്നാലര്ത്ഥം സ്വമാനം എടുക്കുക. തന്റെ അന്തസ്സം പെരുമയും എല്ലാം ത്യാഗം ചെയ്യുന്ന സേവാധാരിയാകണം. അല്പകാല പേരും പെരുമയും കൊണ്ട് എന്തു ചെയ്യുവാനാണ്. ആജ്ഞാകാരിയാവുക അതാണ് സദാകാലത്തെ പേരും പെരുമയും എടുക്കല്. അവിനാശിയായതു വേണോ ഇപ്പോള് ലഭിക്കുന്നതു വേണോ? സേവാധാരിയെന്നാല് ഈ കാര്യങ്ങളുടെയെല്ലാം ത്യാഗത്തില് ഏവര് റെഡി. മുതിര്ന്നവര് പറഞ്ഞു, അത് ചെയ്തു. അങ്ങനെയുള്ള സേവാധാരികള് സര്വ്വര്ക്കും ബാബക്കും പ്രിയപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. കുനിയുകയെന്നാലര്ത്ഥം സഫലത ഫലദായകമാക്കുക. ഇത് കുനിയലോ ചെറുതാകലോ അല്ല പക്ഷെ സഫലതയുടെ ഫലം സമ്പന്നമാക്കലാണ്. എന്റെ പേര് താഴേക്കു പോയി, അവര് വലുതായി, ഞാന് ചെറുതായി എന്ന് ആ സമയത്ത് തോന്നും. എന്നെ താഴ്ത്തി, അയാളെ ഉയര്ത്തി... പക്ഷെ സെക്കന്ററിന്റെ കളിയാണ്. സെക്കന്റിലെ ജയിക്കുകയും ചെയ്യും സെക്കന്റിലെ തോല്ക്കുകയും ചെയ്യും. സെക്കന്റിലെ തോല്പി സദാ കാലത്തെ തോല്പിയാണ്, അത് ചന്ദ്രവംശത്തിലെ അമ്പും വില്ലും ധരിച്ചവരാകും. സെക്കന്റിലെ ജയം സദാകാലത്തെ സന്തോഷം പ്രാപ്തമാക്കുന്നു, അതിന്റെ അടയാളമായി മുരളി ഊതുന്ന ശ്രീകൃഷ്ണനെ കാണിക്കുന്നു. എവിടെ അമ്പും വില്ലും ധരിച്ച ചന്ദ്രവംശം, എവിടെ മുരളി വായിക്കുന്നവര്! സെക്കന്ററിന്റെ കാര്യമല്ല പക്ഷെ സെക്കന്ററിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് സദാ നില്ക്കുന്നത്. ഈ രഹസ്യം മനസ്സിലാക്കി സദാ മുന്നോട്ട് പോകൂ. ബ്രഹ്മാബാബയെ കണ്ടോ, ബ്രഹ്മാബാബ സ്വയത്തെ എത്ര താഴ്ത്തി, എത്രമാത്രം വിനയാന്വിതനായി സേവാധാരിയായി മാറി, കുട്ടികളുടെ കാലു തിരുമി കൊടുക്കുവാന് വരെ തയ്യാറാണ്. കുട്ടികള് എന്നെക്കാള് മുന്നിലാണ്, കുട്ടികള് എന്നെക്കാള് നന്നായി പ്രഭാഷണം ചെയ്യുന്നു. ഞാന് ആദ്യം എന്ന് ഒരിക്കലും പറഞ്ഞില്ല. മുന്നില് കുട്ടികള്, ആദ്യം കുട്ടികള്, വലുത് കുട്ടികള് - അപ്പോള് സ്വയം താഴ്ന്നു കൊടുക്കുക എന്നാല് താഴലല്ല, ഉയരലാണ്. സത്യമായ നമ്പര് വണ് സേവാധാരിയെന്ന് ഇതിനേയാണ് പറയുന്നത്. എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം ഇതു തന്നെയല്ലേ. ഗുജറാത്തില് നിന്നും ധാരാളം സേവാധാരികള്

വന്നിട്ടുണ്ട്, എന്നാൽ ഗുജറാത്തിലെ നദികള് ഗുജറാത്തിൽ തന്നെ ഒഴുകുകയാണ്, ഗുജറാത്തു കല്യാണകാരിയല്ല വിശ്വകല്യാണകാരിയാകൂ. സദാ എവർ റെഡിയാകൂ. ഇന്ന് എന്ത് നിർദ്ദേശം കിട്ടിയാലും പറയൂ- ശരി. എന്താകും, എങ്ങനെയാകും- ട്രസ്റ്റിക്ക് എന്ത്, എങ്ങനെ എന്ന് എന്ത് ചിന്തിക്കാനാണ്. തന്റെ ഓഫർ സദാ ചെയ്യുമെങ്കിൽ ഉപരാം ആയി മാറും. മോഹത്തിൽ നിന്നും തല കുനിയലിൽ നിന്നും വേറിട്ടവരാകും. ഇന്ന് ഇവിടെയാണ്, നാളെ എവിടെയെങ്കിലും പോകും, അപ്പോള് ഉപരാം ആയി മാറും. അഥവാ ഇവിടെ തന്നെയിരിക്കണമെന്ന് വിചാരിക്കുകയാണെങ്കിൽ കുറച്ച് ആക്കണം, ആകണം... എന്ന ചിന്തകള് അവശേഷിക്കും. ഇന്ന് ഇവിടെ, നാളെ അവിടെ. പക്ഷി ഇന്ന് ഈ കൊമ്പിൽ, നാളെ ആ കൊമ്പിൽ, അപ്പോള് സ്ഥിതി ഉപരാം ആകും, അപ്പോള് മനസ്സിന്റെ സ്ഥിതി സദാ ഉപരാം ആയിരിക്കണം. എവിടെയെങ്കിലും 20 വർഷമായി കഴിയുകയാണെങ്കിലും സ്വയം സദാ എവർ റെഡിയായി കഴിയണം. എങ്ങനെയാകുമെന്ന് സ്വയത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതിരിക്കൂ, ഇതിനേയാണ് പറയുന്നത്- മഹാത്മാഗാന്ധി. ശരി.

വരദാനം :- വരദാനം :- സംഗമയുഗത്തിന്റെ സമയത്തിന്റെ മഹത്വം മനസ്സിലാക്കി പരമാത്മ ആശീർവാദത്തിലൂടെ സഞ്ചി നിറക്കുന്ന മായാജീത്തായി ഭവിക്കൂ. സംഗമയുഗത്തിന്റെ ഒരു സെക്കന്റ് മറ്റ് യുഗത്തിലെ ഒരു വർഷത്തേക്കാള് കൂടുതലാണ്, ഈ സമയം ഒരു സെക്കന്റ് നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാല് ഒരു സെക്കന്റല്ല വളരെയധികം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണ്. ഇത്രയും മഹത്വം സദാ ഓർമ്മിക്കുമെങ്കിൽ ഓരോ സെക്കന്റിലും പരമാത്മ അനുഗ്രഹം പ്രാപ്തമാക്കി കൊണ്ടിരിക്കും, കൂടാതെ ആരുടെ സഞ്ചി പരമാത്മ അനുഗ്രഹത്താല് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു അവരുടെയടുത്ത് ഒരിക്കലും മായക്ക് വരാന് പറ്റില്ല. ദൂരെ നിന്നു തന്നെ ഓടിപ്പോകും. അതിനാല് സമയത്തെ സംരക്ഷിക്കുക- അതാണ് തീവ്ര പുരുഷാർത്ഥം. തീവ്രപുരുഷാർത്ഥമെന്നാല് സദാ മായാജീത്ത്.

സ്ലോഗൻ :- സ്ലോഗൻ :- ആരാണോ ആജ്ഞാകാരി അവർ ബാബയുടെയും പരിവാരത്തിന്റെയും അനുഗ്രഹത്തിന് പാത്രമാണ്.